

Nro 7 Heinäkuu 2015

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

KOIVISTON viesti

Tiijät sie?

Ko suomalaiset tulit tänne Suo ja kuoka maaha vanhimma teoria mukkaa jostai Volka mutka tienoilt, ni kerrotaa, et jos mies näk lastu kelluva joe pinnal, ni hää päätti het muuttaa kauvemmaks, et sais ellää omas rauhassaa.

Nykyäähä asja o iha päivastoi. Nythä kaik tuppijaat asumaa pääkaupunkii, no, tietystkii työpaikkoi peräs. Nyt o mei Suomi oikee yhteistominna ja yhistyste luvattu maa. Suomes o täl hetkel jottai 136 000 yhistystä, osa rekisteröity, osa taas rekisteröimättömi.

Kaikist enemmä, 24 rosenttii, o kulttuurii liittyvii ja toiseks enemmä o urheilu- ja liikunna-ala yhistyksii. Ammatti- ja elinkeinoasjoi ajavii yhistyksii o yli 17 rosenttii kaikist yhistyksist. Jo 1895 ol täs maas 30 työväe yhistystäkii.

Siihe aikaa ko mie juoksi polvihousuis, mitkä pyssyt jalas henkseleijjä avul, ol usjast työväeaatteest kuultu tokasu ”Aate o hyvä, mut herrat o sem pilanneet.” No, kaikist ensmäse työväeyhistykse perusti Helsinkiin 1883 mies nimeltä Viktor Julius von Wright. Kalskahtaa vähä herraskaiselt nimelt. Hää ol huonekalukauppias. Valta-kunnallinen työväe puolue perustettii vuossaja vaihtees, ja se sai Vorssa kokoukses nime Suome Sosialitemokraattine Puolue.

Koivistol perustettii työväeyhistys sekkii jo 1900-luvul siirryttäes kirkokyllää. Nyt mie taas utelen teilt lukijoilt, et **mahattaks työ muistaa taik arvata, et mis muuval toimi Koivistol työväeyhistys? Ja viel paremp, jos ossaatta sannoo, et mikä noist yhistyksist ol kaikist suuremp ja kauniimp.** Ja olis lystimpää, jos että panttais sitä tietoo pelkästää omas tykön, vaa laittasitta viestii täs lehes löytyvää Viesti postiosotteeseen, nii et sit katsotaa, kuka o kukin. Ja viel ois hyvä, jos kertositaa, mist lähteest ne tiijjot o löytyneet.

Martti Pielä

S/v Sverren tarina 7.4. – 10.11.1941 koivistolaisen Usko Ivaskan muistelemana

Hän toimi perämiehenä Sverren viimeisellä matkalla.

Osa 2

Isän kertomuksen mukaan kirjoittanut Ari Ivaska
Usko Ivaskan poika

Parin päivän päästä lähestyimme pohjoistuulen myötä Gedserin majakkalaivan paikkaa. Majakkalaivaa ei näkynyt, vaan edessä oli jotain outoa: kalastustroolari, jonka signaalilipuin kehotti pysähtymään. Prassasimme laivan piihin, ja troolari, joka osoittautui aseistetuksi saksalaiseksi vartiolaivaksi, ajoi sivulle. Meiltä tiedusteltiin mikä laiva ja minne matka, mitä on lastina ja kuka on kapteeni jne. Tarkastettuaan laivan, lastin ja paperit saksalaiset ilmoittivat, että majakkalaiva on poistettu ja sen tilalle on laskettu suluksi sukellusveneiden miinaverkko Tanskan Gedserin niemestä Saksan Darnbusin niemeen asti. Läpikulkuaukko on aivan Darnbusin rannan tuntumassa. Pankaa kone käyntiin ja ajakaa sieltä punaisen ja mustan poijun välistä läpi. No eihän meillä ollut konetta! Troolarin kippari pyöritti päätään ja nosti kädet ylös. Onneksi tuuli oli vetävä ja prassasimme jälleen laivan matkaan. Koko miehistön näkövoimalla (yksi mies fokkamaston märssykorissa) löysimme illan hämärtyessä miinaverkosta määrätyt poijut ja lasketimme niiden välistä kohti Femmerin salmea ja sieltä Iso-Beltin läpi.

Ohitettuamme Fyns Hovedin nostimme luotsilipun ylös ja vähensimme purjeita lähestyessämme Odense-vuonon suuta. Luotsi tuli vastaamme jo kaukana merellä moottorillaan. Vanha luotsi kysyi heti laivaan tultuaan, että onko laiva kuuliainen ruorilleen? Kapteenin kehuessa laivaamme, komensi luotsi kaikki purjeet ylös ja niin seilasi parkkilaiva mutkais- ta Odense-vuonoa pitkin keskelle kaupungin satamaa ja kiinnittyi laituriin ilman hinaajan apua. Muista elävästi tämän vuonon purjehduksen: timperi Vatasaa- ri oli ruorissa ja kapteeni Kokkala ahterikannella hänen lähettyvil- lään. Luotsi (entinen purjelaivan päällikkö) juoksenteli kajuutan katolla puolelta toiselle anta- en komentoja ruorimiehelle ja näyttämällä käsillään milloin piti prasseja tiukata tai skuutteja löysä- tä. Miehistö oli stand-by koko matkan ajan vähentäen loppu- matkalla perämiesten ja konstin johdolla purjeita. Se purjehdus oli todellinen merimiestäidon mesta-

S/v Sverre ”sotamaalauksessa” Itämerellä (Ålands sjöfartsmuseum)

rinäytös. Samanlainen purjehdus tapahtui seuraavalla matkalla toi- seen suuntaan, satamasta ulos. Nämä purjehdukset eivät olisi olleet mahdollisia ilman vetävää myötäistä tuulta.

Odensessa olimme jatkuvasti tanskalaisten mielenkiinnon kohteina ja solmimme paljon henkilökohtaisia ystävyyssuhteita. Shipsanterina oli Lauritsen, hyvin vanha laivatavarain kaup- pias. Asioita hoiti rouva Lauritsen ja hänen poikansa. Tapasin myös Odensessa asuvia suomalaisia. Vapaa-aika kului satamassa no- peasti ja miellyttävästi. Vapaata ei tosin paljoa ollut, sillä jouduimme itse (laivan väki) olemaan muka- na lastin purkauksessa. Miehistö oli ruumassa tekemässä parruista taakkoja, jotka laivan moottori- vinssillä nostettiin ylös. Perämies oli kannella huukkimiehenä, joka ohjasi taakan reelingin yli laituri- le ja samalla taljasi lastin. Timperi Valtasaari oli aina vinssissä. Se oli hänen ylpeytensä. Siihen hom- maan ei muita kelpuutettu. Kyllä hän vinssistään hyvän huolen pi- tikin. Aina se kävi ja oli kunnossa, kun sitä tarvittiin. Merellä ollessa hän puhdisti sen ja oli yhtä rasvai- nen kuin vinssinsäkin.

Kerran olimme satamassa messissä syömässä, kun kapteeni tuli kaupungilta ”hyvääntuulise- na”, oli ollut meklarin kanssa päi- vällisillä. Vähän aikaa hän katseli meidän syömistämme ja tokaisi

Tarinan kertoja I perämies Usko Ivaska (oik.) ja matruusi Karenius s/v Sverren kanella.

sitten: ”Niinhän te syötte kuin rautatieläiset – ilman ruokaryyp- pyä”. Samassa hän meni salongin puolelle ja toi Akvaviittipullon, jolla asia oli autettu. Kapteeni Kokkalalla oli paljon pieniä me- rimieskaskuja, -vitsejä ja -juttuja. Valitettavasti ne ovat unohtuneet.

Kun parrulasti oli saatu pure- tuksi, siirrettiin laiva vähän alem- maksi vuonon varrella olevan teh- taan laituriin, jossa lastiksi otettiin näkinkenämursketta säkeissä

määräsatamana Mäntyluoto.

Purjelaivalla purjehtiminen Tanskan ja Saksan vesillä oli hankalaa merivirtojen takia, ja kun tuli ilmahälytys sammui- vat kaikki majakat. Ei auttanut silloin muuta tehdä kuin seilit kiinni ja ankkurointi. Aamun valjetessa sitten pumpattiin ankkuri ylös ja jatkettiin pur- jehdusta – se oli täyttä työtä.

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Käden taitajia?

Olen juuri tutustunut useiden naistaiteilijoiden ja käsityöläisten työhuoneisiin ja samalla pohtinut omia ja lähipiirin kädentaitoja, siis todellisia käsillä tekemisen taitoja. No itse osaan pahvista askaroida monenlaista, tytär neuloo napakasti, pikkuserkku maalaa ja muokkaa savea. Ja meillä oli se Hilma-täti, joka niitä käsitöitä opetti ja itsekin oli todellinen taituri. Kyllä kummitätikin taitava ompelija on. Ja jos ei muuta kehua keksi, niin jokakoivistolainen on jotain kautta marimekko-sukua.

Mutta jos laivanrakentajat ja kalaverkon paulottajat jätetään luvuista pois, niin oliko Koivistolla käsityöläisiä? Oliko siellä taiteilijoiden ateljeita? Lähdeittiinkö sieltä Pietariin Fabergelle kultamunia vuolemaan? Kuka tietää oliko kauppalassa ompelimoa, vai hankittiinko kreongit seiluumatkoilla satamista ja kaupungeista? Oliko oma suutari, vai kiertävä suutari, vai osasiko joka isäntä tai emäntä pikilangan teon?

Varmaan Hoikkaloissa oli taiteellista porukkaa. Ei kai sieltä muuten arkkitehtejä ja taidekartanoiden isäntiä olisi tullut. Mutta oliko siellä Koivistolla ammatti-taiteilijoita tai arkkitehtejä? No Mikko Hovi oli kyllä kuvanveistäjänä tunnettu taiteilija. Oliko hänellä työhuonetta Koivistolla, vai ammensiko inspiraatiota koivistolaisesta luovuudesta sydänmailla?

Koiviston juhlilla nähdään aina taidetta ja perinnekäsitöitä, kiitos siitä taidetoimikunnan ja perinnetoimikunnan, sekä Koivisto-torin runsaan valikoiman. On tärkeää että vielä tietokoneaikaankin osaamme tehdä asioita käsillä. Käsillä tekeminen auttaa aivojamme hahmottamaan kolmiulotteisia muotoja ihan erilailla, kuin pelkkä hii-ren pyörittely. Kun itse tekee, osaa arvostaa myös toisen tekemää ja asiat ja esineet saavat syvemmän merkityksen. Suomen kielessä piilee iso viisaus. Asiat käsitetään käsillä tehden.

Hartaast´

Säitten armoilla

Kuluvana vuonna olemme kuulleet paljon harmitelua. ihmiset eivät oikein ole sopeutuneet tällaiseen kesään, jolloin vielä kesä-heinäkuun vaihteeseen mennessä ei ole ollut kuin pari lämmintä päivää. Erityisesti maanviljelystä harjoittajien ammattikunta on tosi vaikeissa olosuhteissa, kun perinteiset kylvö- ja korjuuajat eivät enää täsmää.

Monissa asioissa ihmiset katsovat olevansa viisaampia kuin entisaikojen rakentaja-sukupolvet. Säitä he eivät kuitenkaan voi edes ennakoida ajoissa. Viime vuosikymmenen aikana on tapahtunut kaikkialla maapallolla hurjia luonnon katastrofeja, tuhotulvia, maanjäristyksiä , jopa mannerlaattojen siirtymiä. Kunkin katastrofin seurauksista koko maailma väestöineen kärsii. Toiset maat yrittävät kerätä varoja vaikeissa olosuhteissa oleville kansoille. Mutta näissä onnettomuuksissa on myös tapahtunut asioita, joita ei voi mitenkään korvata, varsinkin tuhansien ihmishenkien menetykset ja lasten, vanhusten ja sairaitten riutumiset ja nälkäkuolemat.

Ihminen voisi ajatella kahta asiaa: miten voisi säästää luomakuntaa tuleville sukupolville? Luonnonvaratkaan eivät ole loputtomia, tuhlaaminen ja kuluttaminen on jo ehkä mennyt liian pitkälle rikkaissa maissa. Nuo laskelmat, jotka ovat osoittautuneet virheeksi, kuten Amatsonin sademetsien raaka hyväksikäyttö ja monet muut seikat näyttävät nyt seurauksiansa. Jumala, Taivaan ja Maan Herra ja Luoja ei ole antanut siunaustaan ihmisten päätöksille ja teoille.

Toinen seikka olisi tämä: Kun ihminen ei kuitenkaan ole Jumalaa viisaampi, pitäisi antaa periksi ja kääntyä jälleen anomaan armoa ja anteeksiantamusta Luojalta. Ei vain yksityisinä uskovina, vaan globaalisti, kaikki kansakunnat ja maat. Sovinto ja rauha olisi Jumalalle

mieleen. Jumala voisi kääntää armolliset kasvonsa jälleen ihmiskunnalle ja maapallolle, jos ottaisimme tosissamme Hänen Sanansa ja käskynsä.

Koskimiehen virren sanoin: ”Hän säät ja ilmat säätää ja aallot tainnuttaa. Hän hyisen hallan häättää ja viljan vartuttaa. Hän onneen meidät ohjaa, jos joutuu johdantaan. Sen rakkauden pohjaa ken pystyy koskaan tutkimaan”(462:2) Onnellisinta olisi kaikkien kannalta, jos antaisimme todella Jumalan johtaa maailman kaikkeutta, emmekä riitelisi Häntä vastaan, niin kuin itseään viisaana pitävä ja elämässään onnistunut väki usein tekee. Ihme parempaan suuntaan tapahtuu, kun ihmisestä tulee pienempi ja Jumalasta suurempi.

Kesäterveisin Valma Luukka

Rakkaamme, isä, ukki, isoukki

Pentti

RATIA

s 11.2.1924 Koiviston Humaljoella
k 7.6.2015 Helsingissä

Jo Karjalan kunnailta lehtii puu...

Jertta ja Matti
Maire ja Matti
Mikko, Maura, Alina, Anni ja Anton
perheineen.
sukulaiset ja ystävät

Jäähyväiset jätetty 26.6. Hyvän Paimenen kirkossa Pakilassa. Lämmin kiitos kaikille, jotka olette myötäeläneet surussamme.

Rakkaamme

Niilo Veikko

REITTI

s. 29.12.1916 Koivisto
k. 5.5. 2015 Florida

Soita tuuli, kerro ikävämme.
Uni kaunis anna veljellemme, sedällemme,
enollemme.

Lämmöllä muistaen
Aino sisko, Arvi veli sekä
muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus on toimitettu 4.6.2015 Floridassa

Koivisto-Seura Karjalaisil kesäjuhlil Hyvinkääl 13.-14.7.2015

*Onha se kerta se ensimmäinekii!
Vai onk Koivisto-Seura kaupitelt
tavaroitaa ennepäi Karjalaisii
kesäjuhlil karjalaisel toril? Ol tai
ei, nii nyt ol.*

Ja hyvihä se kauppa käi, nii nikkäi jot ihako oisiit meitä vartoneet. Veijalaise Hannu möi lahtelaisii postikorttiloi ja merkkei, nii jot kirkkopetäjät ja kirkkokuvat silmis vilisiit. Säätiö ja helsinkiläisii kirjat kävviit kaupaks, nii jot kese loppuit. Vatnuorilaiste pelilöi tahtoit muutkii ko koivistolaiset. Ja mitä män enite, ol uus tarjotin, jost voip kohvii ryystäes katsella vanhoi kotiseutui. Ja niitäkii ko ostiit muutkii ko koivistolaiset! Ja kui moni viel lähti juhlist kottii koivistolaisii runnoi paiapielle rintamerkis.

Ja kulkuees, tottaha koivistolaiset nyt siel olliit: Tähkäpää Heimo kanto kylttiä ja Simola Jorma lippuu. Huhtase Virpi tallustel airuei keral. Kuvvii voip katsoo Karjala Liito ja Karjalaisii Kesäjuhlil sivuiloilt. Ja onha tuoskii pari kuvvaa, joit voip katsoo.

*Nii ol mukavaa jot! Lähet sie ens
kesän mukkaa Seinäjoe juhlil?*

Karjalaisii terveisii kaikil koivistolaisil!

– Puheenjohtajalt' itseltää –

Hauku hittaast jot miekin saan tolkkuu

Kansallispuvuilla on ollut aikoinaan tärkeä asema. Niiden tausta on 1700- ja 1800-luvun kansanjuhliissa. Vanhojen mallien pohjalta on sittemmin määritelty nykyiset kansallispuvut; esimerkiksi Koiviston miehen puvun on Tyyni Vahter suunnitellut vasta 1940-luvulla.

Maailma muuttuu. Kansallispuvuista on tullut harvinaisia, ja niiden hinta on noussut, koska käsityö on kallista. Meillä ei ole enää varaa siihen, mihin esivanhemmilla oli. Puvut ovat jääneet vähälle käytölle ja kulkemaan perintönä, käyttäjää etsien. Netistä löytyy jatkuvasti myyntitarjouksia Koivistonkin puvusta.

Jokunen vuosi sitten esiteltiin karjalaisten kesäjuhlissa uutta vaatteistoa, jossa oli hyödynnetty kansallispuvujen värejä ja kuviointeja. Ne sopivat hyvin myös keveämpiin asuihin. T-paidan ja kansallispuvun välille löytyy kyllä rako mallistolle, jossa perinne ja juuret näkyvät ja ollaan ”smart casual”-linjalla. Jopa miesten tavanomaisen tylsää pukeutumista voisi virkeyttää kansallispuvuviritteisillä liiveillä tai kaulakoruilla.

Perinteestä ammentaminen ei aina kerää pelkkiä aplo-deja. On ”oikeata” pukeutumista, kuten on ”oikeata” murettua tai ”oikeita” perinneruokien reseptejä (onneksi jalka on jo ovenraossa, karjalanpiirakassa on riisiä, jota taatusti ei ole pitkään popsittu näillä kunnailla). Tällä vuosituhanella saa tehdä asioita toisin kuin ennen.

Rakennussuojelun keskeinen ongelma on, että korjaaminen ja säilyttäminen tulee kestämättömän kalliiksi, jos rakennuksille ei keksitä hyödyllistä käyttöä. Sama koskee muitakin perinteitä: niille pitää löytää rooleja tähän päivään. Toivottavasti näemme joskus uutta Koivistonkin kansallispuvuihin perustuvaa muotia kaupallisena tarjontana. Seuran syysseminaarissa on tarkoitus syventyä kansallispuvujen maailmaan.

Jouni J Särkijärvi

Rakkaamme, äitimme, mumمیمme,
lehtori

**Laila
HYVÄRINEN**
o.s. Ämmälä

s. 12.7.1927 Viipuri
k. 22.6.2015 Lahti

Ikävöiden
Anna, Nikke ja Noora
Eeva, Risto, Aatu ja Eetu
sukulaiset ja ystävät

*Jossain kirkkauden maassa kuljen.
Taakka harteita ei paina,
se on poissa.
Kukkaportin avaan, suljen.
Hengittelen ilmaa kevyttä kuin tuuli.
Joka puu on ystäväni hymyhuuli.
Itkenkö?
Enhän toki ihanassa maassa.*

Einari Vuorela

Rakkaamme on siunattu haudan lepoon
läheisten ja ystävien saattamana.

Rakas veljemme, setämme ja
iso-setämme

**Osmo Kalevi
SEPPÄ**

s. 10.5.1930 Koivisto
k. 23.6.2015 Mäntsälä

*Koskaan ei tiedä, onko aikaa
paljon vai vähän.
Yhtäkkiä vain huomaa,
se päättyi tähän.
Kun sammui sydän läheisen,
on aika surun hiljaisen.*

Kaipauksella muistaen
Aila
Alpo perheineen
Timo perheineen
Tiina perheineen
Maija ja Seppo
muut sukulaiset ja ystävät

Siunaus toimitettu 10.7.2015 läheisten ja ystävien läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseitinä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.
www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Jouni J. Särkijärvi
Kuurinniityntie 1, 02750 Espoo
puh. 040 516 4951
jouni.sarkijarvi@pp.inet.fi
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050 516 5651
tuula.koppinen@kolumbus.fi
Sihteeri, Virpi Huhtanen,
Ahtaanmäki 1 A 2, 02280 Espoo.
puh. 0440 501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lappeenranta
puh. 05 544 8850
Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040 564 9341
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj.
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050 548 1601
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj.
07190 Halkia
puh. 019 664 8112

Hallituksen muut jäsenet:
Virpi Huhtanen, Espoo
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti
Matti Agge, Parainen. 040 536 7701
varalla Airi Saarinen, Turku
Tuomo Kokkala, Kotka. 050 589 4443
varalla Jorma Jack, Kotka 0500 619 482
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400 800 752
varalla Katariina Aaltonen, Espoo
puh. 050 4393 791

Riitta Nurmi, Porvoo. 041 455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hannu Seppinen, Turku. 040 703 1244
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044 522 8098
varalla Juha Ilmasti, Hamina
Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj.
Sirpa Taskinen, Helsinki 040 5811 642
Asiamies Pertti Hoikkala 040 583 5397
Linnankoskenkatu 15 C 10, 06100 Porvoo
koivisto-saatio@kolumbus.fi

67. Koivistojuhlat Paraisilla 25-26.7.2015

Tervetuloa

Sarlinin koulu, Koulukatu 16

Muistojen-ilta risteilylle vielä joitain lippuja jäljellä, kannattaa kysellä vielä heinäkuussakin lippuja.

Sarlinin koululla muutamia invaparkkipaikkoja eri sisäänkäynnin yhteydessä jos kuljet esim. pyörätuolilla. Näistä paikoista voi kysellä järjestysmies Eero Silfveriltä puh. 040-7448135.

Muistatthan varata käteistä rahaa pääsylippuihin, ruokailuun ym. kun meillä ei ole pankkikortilla maksamismahdollisuutta. Paraisilta toki löytyy Otto-automaatteja läheltä juhlapaikkaa mm Rantatie 20 ja Rantatie 8.

Täällä kaikki on lähellä. Tänne on helppo tulla. Vaik meil on monenlaisia ohjelmaa, työ tullessanne vast teette juhlasta juhlan yhes mei kans !

Lauantaina: 25.7.

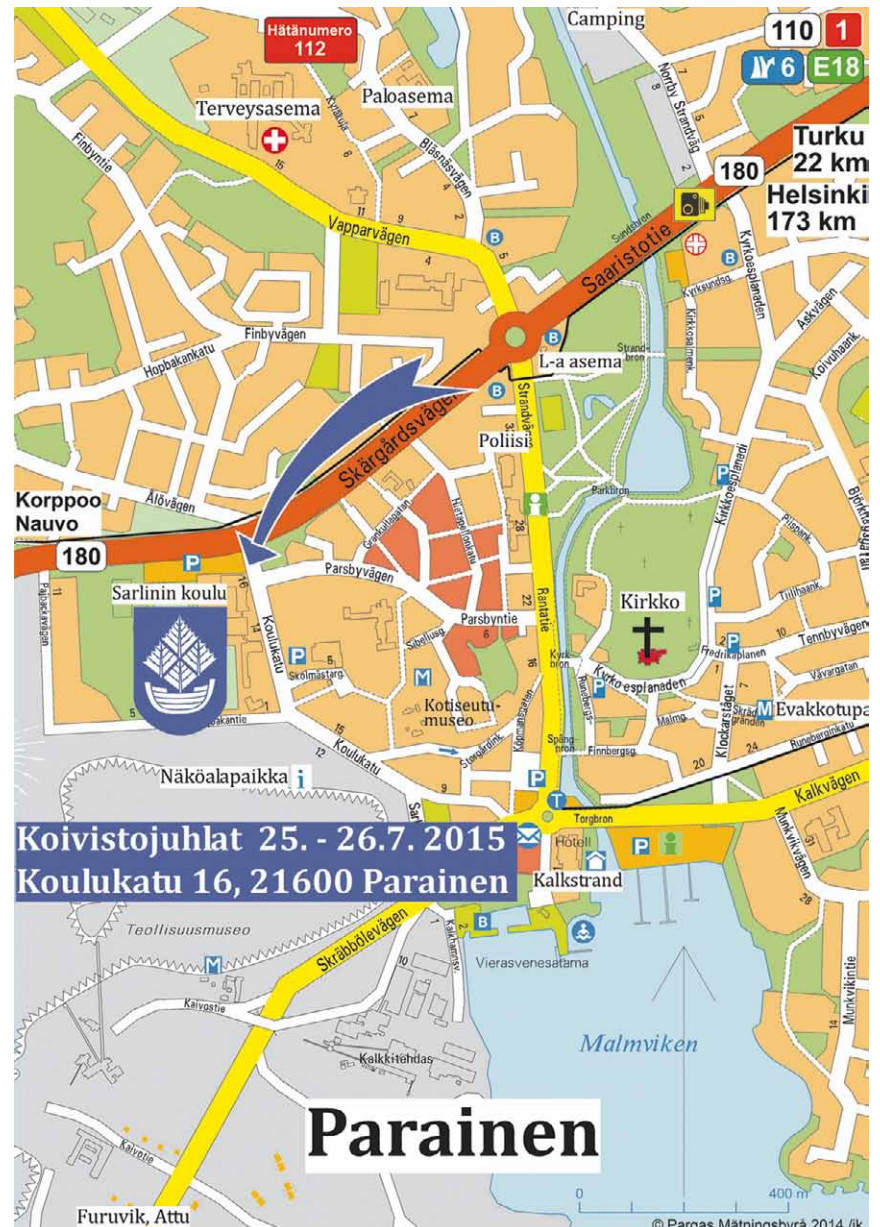
klo 12.00-16.00	213	käsityökerho näyttely, arpajaispalkintopöytä
klo 14.00.-15.00.	210	Saarenpään kokous
klo 15.00-16.00	210	Patalan kyläkkous
klo 13.00-14.30	211	Kaukiaisten sukuseura
klo 14.30.-16.00.	211	Rautasen kyläkokous

Sunnuntaina 26.7

klo 11.30-13.00	104	huovutuspiste, laivakortit
klo 11.30-13.30	105	taidetoimikunta näyttely
klo 11.30-13.30	105	perinneyhdistys näyttely
klo 12.00-13.30	209	Rouskun suukokous
klo 12.00-13.30	210	Kurkelan-Hoikkalan kyläkokous/Kurkela seura
klo 12.00-13.30	211	Mäkeläisten kokous/Penttilän kokous
klo 12.00-13.30	213	käsityökerho näyttely, arpajaispalkintopöytä

Myyntipöydät

1	Vatnuorin kyläyhdistys	5	Patalan kyläkirja
2	Turun koivistolaiset	6	Runokirjan/kirjan myynti
3	Suomen Koivistoseura	7	Lahden koivistolaiset
4	Humaljoen kyläyhdistys	8	Helsingin Koivistolaiset

Mie tiijjän

Kesäkuu Viestishä mie yritin kysellä teilt lukijoilt, et tietääks teist kukkaa, kui monta kestikievarii aikoinaa mei kotipitäjäs ol, ja mis kylis ne toimiit. Eij oo ainaskaa tähä päivää männes viel napant kala miu koukkubei, nii et pittää miu alkaa itsei etsii sitä vastausta.

Mie käin täs heinäkuu alkupäiviin suntakkiin Loviisas Unkeri pastiljoonil katsomas kesästä teatterkappaletta, mikä kerto karoliinikentraal Aarmveltist. Näytelmä päähenkilö esitti porvoollaine Marko Putkone, kuka o yks miu mielinäyttelijöist ja kene mustalaislaului mie oon ain mielelläi kuunnelt. Täs tarinas ei nyt puututtu siihe vaiheeseen keskiaikaelämäs, mil o olt kaikist kestävämp merkitys mei Suomemaa historias. Kahennetoista Kaarle

suomalaisjoukkoi rippeet kuninkaa kuolema jälkee Norjast tuont karoliinisoturha siirty Vennäi tsari palvelukseen ja nimitettii Suuruhtinaamma Suome asjai esittelijäks Pietarii. Häne ansiostaahans. Vanha Suomi palautettii 1812 muu Suome yhteytee.

Mut Iso- ja Pieneviha jälkeesiin aikoihi hää, niiko tää näytelmäki kii kerto, joutu napit vastakkai näytelmä toise päähenkilö, Porvoos syntynee Pernaja kirkkoherra puhtaa luterilaise usko

puolustaja, Petrus Serlachiukse kans. Kirkkoherra syyti tuhkaa ja tulikivvee viiekymmänä vuove aja pernalaisii synnitekijöijä niskaa, jos häne sanna ei meinattu uskoo. Särkilahes syntynt pappi ol toime mies. Ehti olla kolme kertaa naimisiskii ja saaha 20 lasta. Ainakii häne kaheksaa poikaa eliit häne luonaa siihe ast, ko ehtiit hankkiutuu hyvvi virkoihi ja rikkahii naimisii. ”Parempi perrei” tyttöthä kelpasiit tuoho aikaa vaa kauppatavaraks, ko höit naitettii korkehis asemis olevii rikkaihi sukuihi.

Mut oikiastaaha miu piti ker too siint, et täl toiminna miehel Petruksel, kuka kuol 83-vuotiaan, lankes niiko luonnostaa Pernajas tuottosa lisäpispis, kestikievari isännyys. Papitha ne alkujaa ma-

jottiit ainaskii arvokkaampi matkamiehii ommii koteihiin. Eihä köyhäl kansal oikiastaa olt varraaka suuremmalt matkustellakaa. Jos joku halus käyvvä pitemmäl vaik sukuloimas, ni hää varmast poikkes yöks johokii tievarre talloo taik nukku vaik heinälaos.

Pernalajaha ol Kuninkaatie varrel. Samal taval tie Tukholmast Viipurii ja eellee Pietarii kulki Koivisto kautta. Ja sitävastha Koivistolkii ol kolmekii kestikievari: yks ol Humaljoel, yks Römpötis

ja yks viel Krkokyläs. Mie arvaan, et niiko Pernajaskii, nii myös Koivistol Kirkkokylä kestkievar ol kirkkoherra hoijos. Leena Rossi ker too näist kestkievareist kirjassaa ”Koiviston arkielämää” (Koivistosäätiö 2003) sivul 58. Nykysihä näyttää taas silt, et matkustavaisil tarjotaa yösi ja omas kois, ko uus Airbnb -majotustapa valtaa markkinoi hotelleilt ja matkustajakoilt.

Martti Piela

Kirjotuksi ja kuulumissii

Erinomaiset Karjalaiset kesäjuhlat Hyvinkäällä

2-vuotias piirakkakilpailujen nuorin osallistuja.

Karjalan Liiton 75-vuotisjuhlavuoden Karjalaiset kesäjuhlat onnistuivat erinomaisesti Hyvinkäällä. Kaksipäiväiset kesäjuhlat kokosivat useisiin monipuolisiin tapahtumiin yhteensä yli 12 000 henkeä. Valtakunnallisissa piirakkakilpailuissa koettiin osallistujaennätys. Useissa eri sarjoissa aikuiset ja lapset kilpailivat piirakanrypyttämässä. Kilpailun nuorin osallistuja oli vasta 2-vuotias. Karjalan Liiton puheenjohtaja Marjo Matikainen-Kallström on erityisen ilahtunut piirakkakisan saaneesta suuresta huomiosta. Tällä tavoin kulttuuria siirretään sukupolvelta toiselle.

Avajaisjuhlassa Tahko Pihkalan pesäpallostadionilla nähtiin Hyvinkää 10 -historiikki kantaesityksenä. Hyvinkääläisten harrastajanäyttelijöiden esitys kaupungin kasvusta oli menestys.

Kesäjuhlien juhlapuhujana oli teatterinjohtaja, ohjaaja Mikko Kouki, joka osuvasti käsitteli puheessaan identiteettiä ja juurten merkitystä.

Karjalan Liiton kesäjuhlat saivat tervehdykset valtion korkeimmalta johdolta, tasavallan presidentti Sauli Niinistöltä ja pääministeri Juha Sipilältä.

Kesäjuhlista kuvia ja juhlapuheita:

www.karjalanliitto.fi

www.facebook.com/karjalanliitto

www.facebook.com/karjalaisetkesajuhlat

Seuraavia Karjalaisia kesäjuhlia vietetään Seinäjoella 17.-19.6.2016.

Evakkomatkani Äitini Martta Hilskan kertoman mukaan

Ensimmäinen matka evakkoon Koiviston Härkälästä alkoi talvisodan sytyttyä.

Mummoni, Isän Äiti Katriina Hilksa, Äitini ja minä Koivistolta junalla Keski-Suomeen. Matkalla jouduttiin lentokoneiden hyökkäyksen kohteeksi. Kaikki komennettiin junasta lumihankeen ja metsään. Taidettiin selvitä siitä suuremmista menetyksistä, vaikka juna oli väkeä täynnä.

Varsinaiseen evakkopaikkaan meidät ohjattiin Kuhmoisisiin Puukkoisten kylälle. Pieni maalaistalo ja sen ystäväallinen isäntäväki oli kotimme reilun puoli vuotta. Isäni taisteli talvisodassa Saarenpään patterilla, josta taistellen Viipurinlahden yli Virolahden Viilaniemeen. Talvisodan jälkeen isäni komennettiin Jyväskylään Valtion Tykkitehtaalte asetollisuuteen. Isä sai perheelleen asunnon tehtaan asuntoalueelta.

Toinen evakkomatka, joki sitäkin voi sanoa, alkoi 18pv elokuuta 1940 Kuhmoisista Jyväskylään. Linja- autolla saa-

vuimme, Mummo, Äiti, minä ja Kuhmoisissa syntynyt siskoni Eeva, Jyväskylän linja - auto asemalle. Varsinainen evakkomatkan kertomisen aihe onkin matka linja-auto asemalta Tykkitehtaan asunto alueelle.

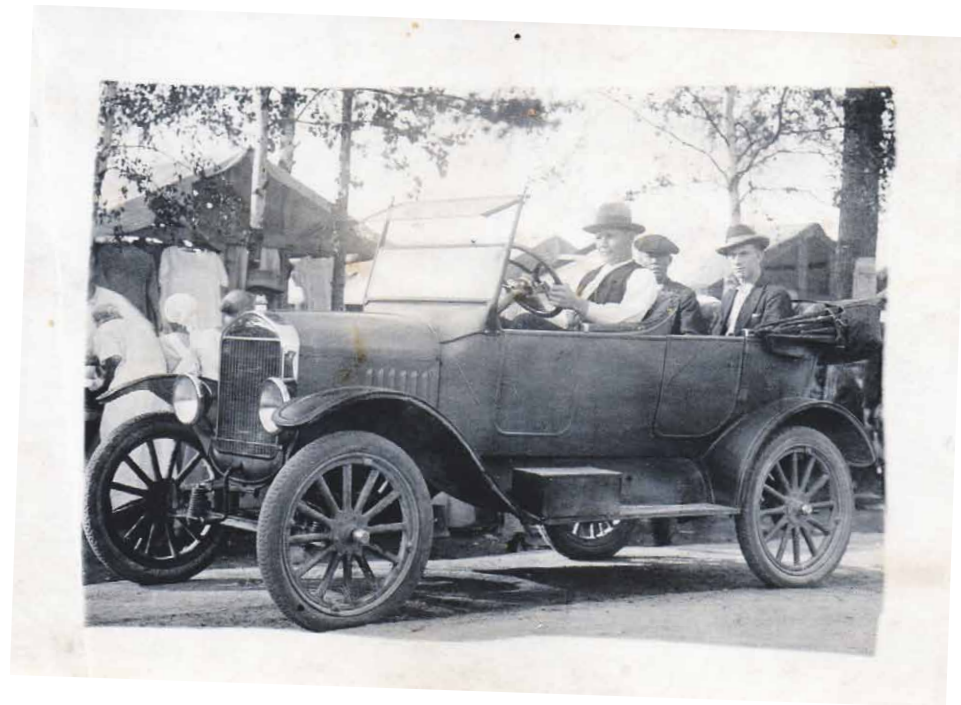
Koko sakki matkatavaroineen, ensimmäistä kertaa Jyväskylässä eikä tietoa minne päin pitäisi mennä. Äiti katseli taksia, joka osaisi viedä oikeaan osoitteeseen. Varsinaista taksia ei näkynyt, mutta torin reunasta löytyi iso musta Amerikan auto jonka kuskina oli sotilas. Äiti kysyi, oliko hän mahdollisesti taksi autoilija, ja saisiko kyydin Tykkitehtaalte. Kuljettaja sanoi ettei ole, mutta nähtyään neljän hengen perheemme matkatavaroineen sanoi vievänsä meidät. Matkalla hän kertoi, että esimiehensä Marsalkka Mannerheim oli perustamassa Sotainvalidien Veljesliittoa Cygnaeuksen kansakoululla. Ajoimme koulun ohi matkalla, jossa aloitin koulunkäynti-

ni viisi vuotta myöhemmin. Ajo ohjetta määränpään piti kuulemma pari kertaa kysellä matkan varrella.

Viime vuosina olen toiminut Sotainvalidien Saarijärven osaston hallituksessa tukihenkilönä vaimoni Irman kanssa. Olen kertonut useasti, että on sitä ajeltu Mannerheimin Crysler Imperialilla. Väliarhan aikana Mannerheimin auto oli tämä Crysler. Kuljettajan henkilöllisyyttä en ole saanut seville.

Nyt elokuussa tulee kuluneeksi 75 vuotta tästä evakkomatkast.

Saarijärvellä Erkki Hilksa

Hei!

Juuri luin mielenkiintoista juttua Koiviston liikenteen historiasta. Meillä on kuvaa autosta joka on ollut harvinaista tuolloin Koivistolla. Liekö juuri noita ensimmäisen taksin ajoilta. Muistaisin, että oli Koivisto-Makslahden tieltä.

Takana istuva lierihattuinen on Arvi Linna. toisista en tiedä. Josko joku lukija tunnista onko tuo se Ford

Ritva Salonen

Tervahartilan kylän poikia

Vasemmalta isäni Anton Simola, Toivo Ahokas ja Arvo Vartiala.

Eeva-Marjatta Simola

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Sauvon Karjalaisseuran tarinaillassa 21.5.2015 muisteltiin karunassa asunutta Ahti Heinoa ja hänen kotiväkeään.

Mannerheimristin ritari Ahti Heino

Ahti Heino oli syntynyt Koivistolla 20.9.1921 ja kaatunut 14.1.1942 Krivillä Itä-Karjalassa.

Pauli Peltola

Perheen koti oli ennen sotia Koivistolla Vatnuorin kylässä Kaalialassa. Tämä Koiviston tai toiselta nimeltään Pullin niemi, jolla Vatnuorin kylä sijaitsee, pistää syvälle Viipurin lahteen. Kylä muodostui viidestä osasta, joista Kaaliala ja Pullinniemi olivat osia. Heimon perheessä oli 10 lasta, 4 poikaa ja 6 tyttöä. Ahti oli lapsista vanhin.

Tässä sovellettu lainaus kirjasta "Vatnuori kylä meren syleilyssä": Heimon perheellä oli maatila Kaalialassa ja maanviljelyksen ohella harrastettiin kalastusta kotitarpeiksi.

Isä Reinhold Heino kävi keksisin laivojen lastauksessa, joka toi tervetullutta lisää toimeentuloon. Keväisin kun lumi oli sulanut jäältä tai kevätuuheet puhaltaneet lumen pois ja jää oli ohentunut huomattavasti, Reinhold pani särysverkot veteen jään alle. Näillä 1,2 m korkeilla verkoilla sai särkiä ja ahvenia. Tämä kalastus toi mukavaa vaihtelua ruokapöytään, josta vastuun kantoi äiti Selma Sylvia os. Suikki, syntyisin vie-reisestä Johanneksen puoleisesta Revonsaaresta.

Talvisodan alkaessa

Talvisotaa pakoon piti lähteä 1.12.1939 klo 5 aamulla, eli heti sodan sytyttyä, mutta oli kirkas päivä ja lentotoiminta vilkasta, joten koko päivä jouduttiin odottamaan kylän satamalaiturin lähellä proomukuljetusta.

Kirjassa "Vatnuori kylä meren syleilyssä", kerrotaan asukkaiden siirrosta suunnilleen näin: Illan pimetessä väki siirrettiin kolmeen proomuun, joihin oli pohjalle levitetty olkia eristeeksi. Hinaajat lähtivät vetämään proomuja yli Viipurinlahden kohti Tervajokea,

ohuen jään ritistessä proomujen laitoja vasten.

Tervajoella väki purettiin laivoista ja matka jatkui, ilmeisesti hevoskyydeillä, Ylämaalle, jossa odoteltiin junakyytiä. Lastaus junaan tapahtui Pulsan asemalla, josta lähdettiin kohti Lahtea.

Lahteen saavuttaessa juna pysähtyi ja evakuoitavalle väelle tarjottiin hernekeittoa. Lahdesta matkaa jatkettiin junalla Orivedelle, jossa siirryttiin kuorma-autoihin, joiden lavalle oli laitettu suojaksi vanerista tehty kuljetuskopit. Tämän kuljetuksen määränä oli Kuhmoinen.

Armi Laakso muistelee, että heidät olisi viety proomuilla Päijänteen yli Sysmään? Josta he pian palasivat Kuhmoisiin, jossa he viettivät sen talven.

Keväällä tuli sitten muutto Karunaan. Näillä ns. tasoitussiirroilla yritettiin asuttaa siirtoväkeä sellaisille paikkakunnille, jotka jotakuinkin vastaisivat menetetyn kotiseudun oloja.

Karunassa syntyi perheen nuorin lapsi Terttu Anneli, joka syntyi 25. heinäkuuta 1941, eli aika pian Karunaan muuton jälkeen. Karunassa Heimon perhe sai asunnon lääkäri E. A. Tammi-vaaran omistamalta Kirulan tilalta, jolla oli yhteys merenrantaan. Tammivaara oli hankkinut ennen sotia myös toisen tilan tästä samaisesta Ksklahden kylästä. Tämän Vähä-Tiivilän päärakennus ja maat sijaitsivat kylän keskustassa.

Jatkosodan jälkeen Tammi-vaara joutui asutuslautakunnan päätöksellä luovuttamaan Vähä-Tiivilän tilan siirtoväen asutustarkeuksiin. Tila jaettiin kahteen osaan ja uusikirkkolainen Felix Juva sai tilasta sen osuuden, jossa päärakennus sijaitsi. Felix Juvan

Vähä-Tiivilän tilan rakennusten ilmakuva

tytär Onerva avioitui karunalaisen Brynolf Sirkkilän kanssa. Siitä eteenpäin tilan tarina on meille tuttua.

Jatkosodan aika

Jatkosodan alkaessa Ahti Heino joutui rintamalle ja oli syyskesällä mm. JR 5:n toisen pataljoonan viidennessä koppaniassa konepistoolimiehenä valtaamassa tykkipatteria Talin maastossa, johon heidät oli tuotu avuksi Itä-Karjalasta. Sieltä heidät siirrettiin takaisin Itä-Karjalaa valtaamaan ja siellä Ahti rajuissa taisteluissa haavoittui 21.9.1941 ja joutui hoidettavaksi Harjavallan Sotilasairaalaan, jossa hän oli kertonut aseveljelleen Unto Nyysöselle haavoittumiseen johtaneen tarinansa.

Unto Nyysösen kirjoittama muistelu

Olin jatkosodan aikana mukana Aaverykmentin joukoissa ja palvelustehtävääni kuului kerran toimittaa erästä edustustehtävää, mistä haluan seuraavassa muistini mukaan lukijalle kertoa.

Marras-joulukuun vaihteessa 1941 sain Maaselän loholla puhelinmääräyksen JR 5 II pataljoonan adjutantilta, luutnantti O. Lindblomilta ilmoittautua välittömästi pataljoonamme komentajalle everstiluutnantti Auno Kuirille. Saavuttuani komentajan korsiin hän ilmoitti minulle, että pataljoonamme 5 komppaniassa palvelevalle korpraali Ahti Heinolle on ylipäällikkö myöntänyt Mannerheim-ristin nro 27. Samalla Kuiri tiedusteli, olisinko halukas ottamaan vastaan komennuksen edustamalla pataljoonamme ja

viemällä ristin henkilökohtaisesti Heinolle Harjavallan sotasairaalaan, missä hän oli hoidettavana haavoittumisensa jälkeen. Kuiri luovutti samalla Päämajasta saapuneen ristin. Kiitin arvon komentajaamme ja tuntui, että olin saanut suorittaakseni ainakin siihenastisen elämäntaipaleeni varrella arvokkaimman tehtävän. Koska silloin ei lainkaan myönnetty minkään laatuksia lomioita, tuli tämä 18 vrk komennus oikeaan arvoonsa.

Paluumatkalla Kuirin luota tuli vastaan konekiväärikomppanian päällikkö kapteeni Reino Simonen (nyk. eversti evp.) ja kerrottuaani hänelle tulevasta komennuksestani kysyi Simonen, voisinko viedä samalla hänen puolestansa karhukoiranpennun Metsämurolaan, hänen vaimolleen. Tästä hänen vaimonsa tulisi varmaan iloiseksi, joten lupasin

Armi Laakso os. Heino 3 oikealta

Kirulan tilan asuinrakennus

*"Tuntui, että
olin saanut
suorittaakseni
ainakin
siihenastisen
elämäntaipaleeni
varrella
arvokkaimman
tehtävän."*

hoitaa samalla myös Simosen asian ehdolla, että minulle myönnettään tarpeellinen lisäloma. Simonen lupasi puolestaan huolehtia tästä puolesta ja sain myöhemmin tietää tarvittavan lisäajan.

Pääsin lähtemään prenikoineeni ja koirineni varhain aamulla 38 pakkasasteen saattamana Maaselän asemalta kolonnan autoon mukana kohti Suojärveä. Minulla oli onnea, sillä pääsin istumaan autonkuljettajan kanssa auton ohjaamoon, missä oli riittävän lämmintä. Matka kulki aluksi Kumsjärvelle, missä EKM:n kanttiiniparakissa joimme teetä

aidossa Itä-Karjalaisessa ympäristössä. Täällä sattui eräs hauska tapaus. Ollessani Simosen koira sylissäni jonossa, tuli viereeni eräs kapteeni, joka kysyi: "Mikä tuo on?" Vastasin hänelle: "Tämä on pieni karhun pentu otettu kiinni Krivin aseman maastosta." Kapteeni vaati kovasti myymään karhunpentua itselleen ja sanoi, että hänen vaimonsa olisi iloinen syötäessään häkissä olevaa karhua. En viitsinyt mainita, että kuinkahan iloinen hän olisikaan, kun karhu alkaisi haukkua.

Matka jatkui edelleen kohti Suojärven asemaa, mihin saavuimme n. 10 ajotunnin jälkeen. Lavalla olleet aseveljet olivat kangistuneet pakkasen vaikutuksesta niin paljon, etteivät voineet lainkaan liikkua. Vasta pitkän ajan jälkeen alkoivat heidän jäsenensä vähitellen vertyä ja liikuntakyky palasi.

Hetken odotuksen jälkeen saapui paikalle Äänislinnasta koti-Suomeen matkalla ollut sotilasjuna, mihin siirryin ja matkani pääsi tältä osin alkamaan kohti Joensuuta ja täältä edelleen Kouvolaan sekä Taavettiin. Matkanteko oli silloin perin hidasta ja kesti toista vuorokautta tulla Taavetin asemalle, mistä matkasin Metsämuurolan kasarmialueelle. Luovutin koiranpennun rouva Simoselle, joka miehensä tervehdyksestä tuli todella iloiseksi.

Palasin takaisin Taavettiin ja matkani jatkui kohti Harjavallan Sotasairaalaan ja varsinaista tehtävääni. Harjavallan asemalle saa-

vuttuani otin heti yhteyden Sotasairaalan adjutanttiin, joka lupasi lähettää sairaalan auton noutamaan minua. Auto osoittautuikin oikein kunnan Hoppa-Heikiksi ja vuoden 1930 malliseksi. Matka kuitenkin onnistui hyvin ja sairaalassa minua oli vastassa Mannerheim-ristin ritari ja aseveljeni Ahti Heino. Hän oli haavoittumistaan jo siinä määrin toipunut, että pystyi liikkumaan. Myöhemmästä ajankohdasta huolimatta sairaalan adjutantti oli lämmittänyt saunan, mikä olikin puhtauden puolesta erittäin tervetullut ja minulle, syöpäläisten vallassa olevalle rintamamiehelle, hyvinolontunteen tuova ja mieluisa elämys.

Saunassa Heino kysyi minulta, olinko kuullut, että hänelle olisi myönnetty Mannerheim-risti. Vastasin hänelle etten ollut lainkaan kuullut asiasta. Sinä aikana mainittiin "ritarit" oikein radion uutislähetyksissä ja Heino kertoi sairaalakavereittensa kuulleen hänen nimensä radiosta. Kysyin Heinolta: "Mistä arvelet ristin saaneesi?" Heino vastasi: "Kun palasimme Karjalan kannakselta Itä-Karjalaan oli meillä ensimmäinen koetus vihollisen kanssa Villavaarassa. Tappiomme siellä olivatkin erittäin suuret. Kuten tiedät, meitä oli vastassa venäläinen vankipataljoona. Taistelujen jälkeen meille tuli lepovaihe ja toisen rykmentin tuli jatkaa Äänislinnan suuntaan. Kun naapurijoukot tulivat asemiimme, pysähtyi heidän etenemisensä. Minä lähdin ympäristön tuntevana etenemään

Ritva Tammivaara

yksinäni ja toiset tulivat perästä. Laaja eteneminen pääsi alkamaan. Olin jatkanut noin kilometrin verran, kun sain osuman vasemman olkapäähäni venäläisen tarkkuusampujan kivääristä ja sen seuraamuksesta nyt ollaan täällä. Kun olin haavoittuneena makaamassa maassa tuli majuri Rove luokseni ja kysyi, mitä varten JR 5 mies on täällä vaikka pitäisi olla levossa. Vastasin hänelle että lähdin näyttämään tietä etenemiselle, mutta näin kävi. Rove otti minulta henkilö tiedot ja sanoi kirjoittavansa asiasta ylöspäin aina päämajaan asti. Siksi epä arvelinkin, että jospa olisivatkin minulle myöntäneet sen ristin."

Seuraavana aamuna oli sairaalan juhlasalissa voimakashenkinen juhla, mihin kaikki kykenevät olivat määrätty saapumaan. Päälikkölääkäri, muistaakseni lääkeeversti Snellman, puhui kauniisti meille kaikille ja erityisesti Mannerheim-ristin ritarille, joka oli ensimmäinen tällainen potilas sairaalassa. Ohjelmassa oli myös yksinlaulua ja lauloin kolme isänmaallista laulua.

Korporaali Heino pääsi aikaan toipumislomalle ja palasi entiseen joukko-osastoonsa ja komppaniaan. Tuloiltanaan hän kävi tekemässä ilmoituksensa mukaan hyvän poteron ja sanoi: "Nyt ei kaveri osu". Seuraavana aamuna aloitti tykistö jälleen tulituksen. Jostain syystä se ampui muutaman laukauksen liian lyhyitä ja eräs kranaateista osui suoraan Heinin poteroon pirstoen hänet

pieniksi kappaleiksi. Tähän päättyi kuvaus JR 5 ensimmäisestä Mannerheimin-ritarista ja meitä kaikkia mukana olijoita syvästi järkyttäneestä tapauksesta."

Takaisin Koivistolle

Ahti Heino on haudattu syntymäpitäjänsä Koiviston, silloisen kauppalan, sankarihautasmaalle Koiviston kirkon läheisyyteen.

Muu perhe pääsi ilmeisesti palaamaan kotiin Koivistolle vasta vuoden 1943 keväällä, sillä rannikon katsottiin silloin olevan sotilasaluetta vuoden 1942 loppuun.

Jatkosotaa pakoan lähdettiin 15.6.1944 ja Koiviston maalaiskunnan sijoituspaikkakunnaksi oli tällöin määrätty Kiskon pitäjä ja siellä Heinon perhe sijoitettiin Liipolan kylään.

Perheen isä Reinhold kuoli täällä Kiskossa 3.9.1948. Muu perhe muutti sitten Littoisiin ja siellä siihen osaan Littoista joka kuului Piikkiön kuntaan. Äiti Selma kuoli Littoisissa 19.9.1972.

Onnitteluit` ja
muistamissii`

*Muista ystävääsi
ilmoituksella.*

JUSSI REINIKAINEN
Jyväskylän
ammattiopistosta on
valmistunut merkonomiksi
29.5.2015 .

Jussin isänäiti Leena
Reinikainen os. Tölkö on
Koivistolta. Jussin äidinäiti,
Juulia Vanhala os. Larikka
oli Kurkijoen Metsikoilta.
Kiitokset Koivisto-säätiölle
myönnetystä tuesta
opintoihin.

Uusi ylioppilas VEIKKO
OLAVI HAGMAN, Kouvolan
yhteiskoulun lukiosta.

Isovanhemmat Esteri
Hagman os. Hytti
Saarenpään Hyttölästä
ja Veikko Olavi Hagman
Makslahdesta.

Lääketieteen lisensiaatin
tutkinnon Turun
yliopistossa toukokuussa
2015 on suorittanut ILKKA
NIKULAINEN Merimaskusta.

Ilkan mummo Eila
Nikulainen o.s. Putus on
Koiviston Putuksenkylästä.

Turun Suomalaisen
Yhteiskoulun lukiosta
kirjoitti tänä keväänä
ylioppilaaksi PYRY HERVA.

Vanhemmat: Pia Pouri
ja Tuomas Herva. Pyryn
mummo: Katri Pouri (os.
Hoikkala). Pyryä lämpimästi
Onnitellen Katri Pouri

Tääl` tapahtuu

Turun ja ympäristön Koivistolaiset

Viking Grace-risteily 28 - 29.9.2015
Lähtö ma. 28.9.2015 klo 20.55 Turusta
Paluu ti. 29.9.2015 klo 19.50 Turkuun

Hinta risteilystä on 44 €/henk, kun kaksi samassa
ikkunallisessa hytissä ja hintaan sisältyy:
- lounas ruokajuomineen
- kahvi- ja pullakuponki kahvilaan
- yhteinen ohjelmallinen tilaisuus koulutustiloissa
arpajaisineen - kahvi ja hedelmatarjoilu ennenkokousta

Club Vogueessa tähtiesiintyjänä Divet Show by M Vainio/
Antti Raiski.

Ilmoittautumiset syyskuun 15 päivään mennessä
Airi Saariselle puh. 0400-538443 tai sähköpostilla
airi.a.saarinen@gmail.com

Lämintä kesää kaikille ja tervetuloa syksyllä risteilylle!

Villasen suku Härkälästä!

Kokoonnumme koivisto-juhlille Paraisiin lauantaina 25.7. klo 12.

Tervetuloa!

Saarenpään-Hyttölän kyläkokous Paraisilla

Lauantaina 25.7.15 klo 14.00

Martti Pielä

FM MERVI AAVIKKO väitteli
tohtoriksi 17.10.2014
Helsingin Yliopiston
Lääketieteellisestä
tiedekunnasta aiheenaan
perinnöllinen kasvainalttius
"Identification of Novel
Tumor Predisposition
Families and Underlying
Genetic Defects".

Mervin isovanhemmat
Rauha ja Julius Kaukiainen
olivat kotoisin Koiviston
Penttilästä.

Neljä sukupolvea
koivistolaisista juurista
12.10.214 Helsingin
Tuomiokirkossa: Mitra
Sjöroos sylissään Isabel
Maria Sofia Sjöroos, Yrjö
Mäkeläinen Saarenpäästä ja
Reima Mäkeläinen.

Lääketieteen lisensiaatin
tutkinnon Turun
Yliopistossa on suorittanut
ILKKA NIKULAINEN
Merimaskusta.

Ilkan mummo Eila
Nikulainen o.s. Putus on
Koiviston Putuksenkylästä.

IINA LEHTINEN on
kirjoittanut ylioppilaaksi
Sotkamon Urheilulukkiosta.

linan vanhemmat Matti ja
Maria Lehtinen.
linan mummo ja isän
äiti Aili Lehtinen os. Hovi
Koiviston Kaalialasta.

Sukuseura Koiviston Mäkeläiset

Kutsu sukkokoukseen

Sukukokous, joka on samalla sukuseuramme sääntömääräinen
vuosikokous, pidetään Koivisto-juhlien yhteydessä Paraisilla
sunnuntaina 26. päivä heinäkuuta klo 12 alkaen. Kokousta
selviää tarkemmin paikan päällä. Kokouksessa käsitellään
sääntöjen mukaiset vuosikokousasiat ja hahmotellaan vuoden
2016 Koiviston matkaa.

Kokouksen yhteydessä on myös hyvä tilaisuus täydentää Mä-
keläisten sukupuuta puuttuvilla ja uusilla tiedoilla ja henkilöillä
(henkilön koko nimi, syntymä/kuolinaika ja -paikka). Ottakaa siis
aineisto mukaan niin täydennetään sukupuu ajan tasalle.

Tervetuloa Paraisille!
Risto Mäkeläinen, hallituksen puh.joht.

Penttilän kyläkokous

Penttilän kyläkokous pidetään myös Koivisto-juhlien yhteydessä
Paraisilla sunnuntaina 26. päivänä heinäkuuta klo 13 alkaen.
Kokousta selviää tarkemmin paikan päällä. Kyläkokouksessa
pohditaan Penttilän kyläraitin mahdollista kunnostamista
kyläkirjan myynnistä kertyneillä tuotoilla. Samoin suunnitellaan
kesän 2016 kesäretkeä Koivistolle.

Tervetuloa myös kyläkokoukseen!
Risto Mäkeläinen, puh.joht.

Humaljoen kyläkokous

Kyläkokous pidetään sunnuntaina 26.7. klo 12 - 13.30 Koivisto-
juhlilla Paraisilla. Käsitellään mm. sääntömääräiset asiat.

Tervetulloo!

Patalan kyläkokous Koivisto-juhlilla

lauantaina 25.7.2015 klo 15.00-16.00.

Tervetuloa mukaan!
PS. Kyläkirjaa myytävänä juhlilla.

Härkälän kyläkokous Koivisto-juhlilla

la 25.7. klo 13.00 - 14.00

Tervetuloa!
Härkälän kylätoimikunta

Tervahartialan kylätoimikunnan vuosikokous 2015

Kokous pidetään lauantaina 25.7. klo 12.30 Koivisto-juhlien
yhteydessä Paraisilla.

Tervetuloa!
Leena Laine, kylätoimikunnan puheenjohtaja

Suomen Koivisto-Seura ry:n

Koivistolainen syysseminaari

Vanhamoision seuratalolla 26.9.2015 klo 11
(Kaarenkyläntie 112)

Ohjelmassa mm. koivistolaisten yhdistysten kuulumiset
ja kattava tietopaketti Koiviston kansallispuvusta.

Kaikille kiinnostuneille!

Tervetulloo!
Johtokunta